

Telje: Szép vagy alföldi,
Legalább nekem szép.

Pályamű:

a J. 1889^{ik} évi, szeptember hó 30^{án} lejáró - s a
Magyar Tudományos Akadémia
által kitűzött,

Jf: Hadasdij fele, 100 aranyos
pályadíjért.

f. Elbeszélő költemény: f

1.)

Telige: „Szép vagy alföld, -
degalább nekem szép.”

Leszár.

I.

- 1.) Típa mentén, alföld rónavágán,
Kélibátor, dalos is alatt,
Hól a vámbor, megrakasztott útján,
Könyra uárva, révészt könyögat: ?
- 2.) Áll, az ntra dölve fél felével,
Leszár, híves, régi csárdája;
Úti portól véide, - lombfödéllel, -
Környeksi tuskis akácrafa.
- 3.) Barna Barni, dűvászón ott vizat,
Siroa vizat, naphosszanta már;
Hej, rá szép csaplárné nom kacsintgat,
Mórát akószáimra issza bár.
- 4.) Barna Barni békás paripája,
A tilosban, nyugtalan nyovit:
Serkény gardám, idegen e csárda,
Dem fogimk mi nyugtot lelui itt.
- 5.) Szép csaplárné! Hová lett a kedve?
Dalos ajka mért oly hangtalan?
Kacsi legény, máskor is téves be,
Máskor is megy el búcsútalan.
- 6.) I sa dűvái, dűváját mért nem fújja?
Korcsmárosné keble tán pihább?
Töl viggyáron! - Morsá-sava-búja
Lest a nótának hova-tovább!

- 7.) Flej, nem így volt, - s nem is olyan régen,
- Egy Katona sorsa múlta csak: -
Szüle, lányát, - egy Játék az égben! -
Eligerte Marna Mandinak.
- 8.) Vén csaplárné sirba szállt azóta,
Lány felelte az igéretet,
Hűtlen szívet megkavarta nőta,
A nővérnak felesége lett.
- 9.) Am, a másikk nem felelte őt el,
Bakkancsát lerogyta hirtelen;
Kézfogóra, majdan esküvőre,
A csárdában, hűen megjele.
- 10.) Már lezállt az éj homályra négen,
Sikoltozva rebben a kőrök,
Felhők tépett rongya közt, az égen,
Halavány hold, némán bújdosik;
- 11.) It hold némán, Manri szivobogva;
Itt, az égen, - ő, a ház körül.
Benn, az aszrony szaxeror is elmondja:
Ő az Játék, - rajt is könnyörül!
- 12.) Annyé rekket; feje, szive szévül;
Künn kőrök próbált a ház tetéjén!
Félte ő ez órák, - félte, régtül;
Kincs több nyújtta, jó úra szivén.
- 13.) Péviz, az szeliden átölelte,
S halavány ajkára rózsapirot,
- Hő szerelmét, lelket rálehelte,
Csókjaival csalni vél megint.
- 14.) Jó szívás te! Valj' mit is műveltél?
Marna Manri nem nézhet tovább: ---

Döng az ajtó, - s a bevált kúszóbucél,
Sebectt szívvél, boszújért kiált!

15.) Szép ajakra, rózsát, nem a csókod, -
Vérroxákat, véred fest csupán;
S ajka helyett, ajakad, - a csókod, -
Lett örökre néma, halovány.

II.

1.) Ül a törvény, ég a gyertya;
Póles bírónak ősz csoportja,
Szomorúan, elmerülve
Kéz az üst fészületre.

2.) ,Marna Bardi, véd magadat,
Ég legyen minden pávat,
Véd magadat, jogod védi,
Törvény dolga: megítélvi.

3.) 'Ég szavam: embert öltem.
Beösmérem, beösmertem.
Égaramat védelmeztem;
Ísten engem négy sejtlen!

4.) ,Ég az avat? más pontaján?
Mért kerestet vérekh árán?
'Mért ölette? mért csókodota?
Mines métkámbor semmi jussa!

5.) ,Mátka, neked, - hogy lehetne?
Törvényesen avta öske,
Törvényes frigy, négen öket,
Hitveseket, szeretőket.

6.) Ül a törvény, feje szédül
Póles bírónak beszédjével;

áll az aszony, jajjal zokog,
Selyemkenőn könnye csorog.

7.) Mexi Bardi, - meg elfordul, --
Bírákhoz szól, szavazókról:
"Nem frútam, hogy felesége,
"Verje meg az Isten érte!"

8.) Bölcs bírák is összenéznek:
"Kit tartvanak bűnösebbnek?
- Mince kegyelem, törvény tiltja,
Itéletük: akasztófa.

9.) Elítelve, vasba verve,
Egy van még csak megengedve:
Utolsó egy akaratját
Teljesítik, meghallgatják.

10.) -----

"Bíró úram, bíró úram,
"Kövit az én instanciám:

11.) Lesi-vári csárda mögött,
Törökök vén váncsa fölött,
Art kérném csak, art instalnám,
Ott álljon az akasztófam."

III.

1.) Lemenőben áll a nap az égben,
"Kergeti a vén göncölerékér;
Pásztor kúnok füstje, - esti lóbecu, -
Szello szárnyán, messze útra kél.

2.) Lesi-vári csárda, a víz partján,
Réges-régen, nomba dölve áll;

5.

Horpart ajtó, horpart orossz alján,
Bixau, éji vendégekre vár.

3.) Jó a vendég, hiven, minden éjen,
Jó a kúvik, ott van reggelig, -
Isonka kemény szellős tetejében,
A mulantóságot hissegi.

4.) Am, az emberek, a csárda romját
Elkerülök, félve, messzimen;
Látják abban manók a bolondját,
Invaszónát, minden éjeleu.

5.) Csak a kúvik, csak az Isten látják,
Ki lakik ott, félszáradván már, -
I bújva, a vén, omladozó csárdát:
Omló testét alig bírja már.

6.) Ósz anyóka, támaszkodva botra,
Jó a hárból éjen át elé, -
Es remegve, és csoszogva, lopva
Kullog, hák mögött, a Bomb felé.

7.) Sancer az, régi, a török világból;
Rajt karó áll, fája korhadott, -
Tán kereset volt - s hozzá, messzetájról
Bicsut jártak, jámbor bicsansok?

8.) Az, -- kereset volt; -- lám, a vén anyóka
A tövéhez térdel és zokog, -
Ráborul az elszáradt karóra,
Atóleli: csak zokog, zokog.

~

Magyar Tudományos
AKADÉMIA
FÜLTÁRSÍVÁZLAT

Évk. 1889 febr. 29.

A.)

VIII.

Vidasdy-pályamű